

Dr Ivan Tavčar:

VISOŠKA KRONIKA.

1695.

(Nadaljevanje.)

Prvi hip sva misila, da ni nikogar doma. Nato sva pa le opazila, da je sedela za veliko mizo starja ženska, popolnoma sključena, na obrazu guba pri gubi, drugod pa sama kost in koža! Tu in tam je zamahnila z velo roko po nadležnih muhah. Izpregovorila je nekaj besed, katerih nisem umel, ker je bila ta nemška govorica podobna škrpanju kolesa, kadar s težavo teče po ostrem kamenuju.

Lukež, ki je bil bolj več tega okornega jezika, mi je povedal, da bi ženska za mizo rada vedela, kdo sva.

Ko sva pri peči odložila bisagi, pristopim k mizi, kjer mi je starška pricela praviti, da ni nikogar doma in da so vsi na polju.

— Z Visokega svata! — sem vpil, zdelo se mi je namreč, da je že nekaj tudi gluh.

Z mrtvimi očesom je gledala v me in je ponovila: — Z Visokega! — Zamisli se je. — Kje je že? — Sin je, — je zatulil Lukež vmes, — Polikarpa in njegove žene Barbare.

To ji je nekaj ojačilo spomin in počasi je pripela:

— Barbara! — Imela sem hčer in Barbara ji je bilo ime. Odpovedala se je svetemu evanđeliju in od tedaj ni bila več moja hčer. Vrgla sem jo iz svojega sreca, kakor se vrže level iz njive. Ustrashila se je krvavih grajskih hlapcev — moja hčer ni več! Ne govorite mi o Barbari!

Govorila je v oddelkih. Od oddelka do oddelka je premisljevala in beseda je kapala od nje, kakor kaplja voda od žleba, če se suši studene v poletju.

Lukež je pokazal name ter kričal: — Vaše Barbare sin je!

— Njen sin! — je vdihnila. — Sedi sem, da te vidim od blizu, ker so moje oči podobne trski, kadar pojema. Svetloba mojih oči, tudi ti mi več pri meni! — je jedikovala s psalmistom.

Sedel sem k nji v kot in z roko me je nekaj časa tipala po bratu ter me opazovala.

Končno je zastokala:

— Res je, njen obraz ima!

Ostro je vprašala:

— Ali si spoznavavec čistega evangelija?

Odgovoril sem, da nisem.

Torej si papist! Nimam hčere in tudi nje nisin je mrtev zame. Studenci čistega evangelijskega pojemanja v tej nesrečni deželi in ljudstvo zajema iz luže, v kateri se nabira babilonska gnojnica! Čas je. Gospod, da me poklicš z zunanjim, ker se mi je trudna glava že globoko sklonila na pris! — Šepatala je: — Njen sin je tu, a prišel je k meni kot tujee! Tudi ta bričnost ni mogla mimo me. Sedaj bodi konec! Trubarja poklicite!

Govorila je vedno bolj zasporno, dokler jü ni omahnila glava. In v resnicu je zaspala, da so ji smele muhe nemoteno sedati na velo kožo.

Tako sem prvič videl svojo staro mater in gremkoba se mi je pomnožila, ker je bila krivoverka, kakor je bil krivoverec gospodar Polikarp na Visokem.

V hiši je postal silno vroče, in nadležne so postajale tudi muhe. Pri vratih na klöpi je stal škar a vode ni bilo v njem, da bi si bil ugasil žgo. Začorej sem vzel koren s škafu in stopil v več. Zdele se mi je, kakor bi pri zadnjih vratih šumela voda. Ondi sem stopil na plan, kjer je res tekla voda po dolgem žlebu.

Pri tem žlebu je stalo dekle in enuje pralo v čebriču. Še obrnila se ni, neneč, da prihaja kdo izmed domačih.

Podstavil sem korce, in takrat je deklica opazila, da sem tuje.

Nekoliko je odstopila in nepremekljivo je zrla name, kakor da je podoba v oltarju. Hipoma ji je na belem vratu — pri pranju ni bila posebno vestno napravljena — siliša kri pod kožo, če tudi na liech, ne vem, ker ji je bil obraz vsled dela na solnec ožgan in temani. Pil sem iz kore in za trenoteči obrnil pogled proti nju. Še vedno je njeni oko tičalo na mojem obrazu. Sedaj pa se mi posebna uspeha toda to niti ni

je zopet zdelo, da ji je izginila z vratu vsa kri in da je nekaka plavost napolnila njen pogled. Ali svojega očesa še vedno ni premeknila z mojega obraza.

Odloživiš korec izpregovoril:

— Sedaj si se me že lehko na-

gledala, Margaret!

Odstopila je za korak ter za-

molklo odgovorila:

— Ti več, kako mi je ime?

— Oče je govoril o tebi.

— Torej si Visoški? Tudi moj je govoril o tebi.

Znova ji je zažarelko okrog vrata, da sem se spomnil jutra, kadar leži zora nad gorami.

Pristopila je k čebriču ter si

dala opraviti pri perilu. Če je le mogla, se je skrivoma ozrla na kraj, kjer sem stal. Bila je dekle in da moškemu navdno všeč; dobro rastla in za vsako delo pripravna. Ali besede ciganke, da hodim današnjo pot brez uspeha v nju umrem, ker se mi bodo prisi prestrelile, mi niso pripuščale, da bi prišel do pravega dopadnjenja nad telesom device, katera sta očeta izbrala, da mi poštane nevesta. Trpinčila me je tudi zavest pri studenem, da je bila starka že prezavščina na peč in tam opazovala dogodek pri mizi. Bržkone je slušila, kaj pomenajo darovi in slabe volje se je raztogotila:

(Dalej napisnjaj.)

Od Brest Litovska do Genove.

(Razvoj ruske zunanje politike.)

Ko je nastopil prevrat z protibistveno, kajti očitno postaja, da revolucijo russkih generalov Kolje njen glavni namen dalečenaka, Denikina in Judeniča se sežešči. Ona si skuša drugod v pričenja druga epoha, ki jo lahko Evropi pridobiti zaveznikov. Razvijamo kot epohu boljševiške Misel' na svetovno revoluciono. Agitacija boljševikov je boljševiška vlada povsem oprena z podvojeno silo brušnila na stila in to ne officijelno marveč, kar so uspenski protinapadi na kakor je videti, tudi resnično. Denikina se je ruski boljševizem načelno zavzemal, da je luteranstvo v hiši in da zakoni iz takih hiš niso deležni božjega blagoslova, kakor ni bil deležen tega blagoslova zakon v vsoškihi.

Odgovoril sem, da nisem. — Torej si papist! Nimam hčere in tudi nje nisin je mrtev zame. Studenci čistega evangelijskega pojemanja v tej nesrečni deželi in ljudstvo zajema iz luže, v kateri se nabira babilonska gnojnica! Čas je. Gospod, da me poklicš z zunanjim, ker se mi je trudna glava že globoko sklonila na pris! — Šepatala je: — Njen sin je tu, a prišel je k meni kot tujee! Tudi ta bričnost ni mogla mimo me. Sedaj bodi konec! Trubarja poklicite!

Govorila je vedno bolj zasporno, dokler jü ni omahnila glava. In v resnicu je zaspala, da so ji smele muhe nemoteno sedati na velo kožo.

Tako sem prvič videl svojo staro mater in gremkoba se mi je pomnožila, ker je bila krivoverka, kakor je bil krivoverec gospodar Polikarp na Visokem.

V hiši je postal silno vroče, in nadležne so postajale tudi muhe. Pri vratih na klöpi je stal škar a vode ni bilo v njem, da bi si bil ugasil žgo. Začorej sem vzel koren s škafu in stopil v več. Zdele se mi je, kakor bi pri zadnjih vratih šumela voda. Ondi sem stopil na plan, kjer je res tekla voda po dolgem žlebu.

Pri tem žlebu je stalo dekle in enuje pralo v čebriču. Še obrnila se ni, neneč, da prihaja kdo izmed domačih.

Podstavil sem korce, in takrat je deklica opazila, da sem tuje. Nekoliko je odstopila in nepremekljivo je zrla name, kakor da je podoba v oltarju. Hipoma ji je na belem vratu — pri pranju ni bila posebno vestno napravljena — siliša kri pod kožo, če tudi na liech, ne vem, ker ji je bil obraz vsled dela na solnec ožgan in temani. Pil sem iz kore in za trenoteči obrnil pogled proti nju. Še vedno je njeni oko tičalo na mojem obrazu. Sedaj pa se mi posebna uspeha toda to niti ni

Lasje in značaj.

V Ameriki je "odkril" profesor Mortimer nov nauk, kako se more spoznati po lasih človekov značaj. Njegov nauk ni končno nič novega, ker so sodili ljudje že od nekdaj po lasih značaj posameznikov. Tako so trdili star Judje, da je močna rasa las znak fizične in duševne moči. Ko so vzel Samsonu lase, je izgubil vse moč. Znano je tudi, da imajo atleti navadno slabe lase. Moderni fiziologi trde zopet, da značaj obilnih lasje nervoznost, kar velja posebno za ženske. Zopet drugi hočejo vedeti, da so ženske z dolgimi kitamiagnjene k zločinom. Toda ne le dolgosti las, ampak tudi po njih barvi se morejo predstaviti značaji. Tako se splošno trdi, da so vsi zločinci črnolasi. Statistika pa je ugotovila, da je večina zločincev plavolasi, kar je cisto naravno, ker na svetu so črni naseli v manjšini. Brez izjemne pa pravijo pisatelji vseh narodov, da so rdečelasci slabega značaja. — Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne rečem, ali včasih bi rajši živel v drugem kraju, med drugimi ljudmi.

To mi je povedala, in videlo se mi je, da si želi proč iz domačega kraja in da jí ije bila morda všeč, da sem prišel. Dokončala je delo obrisala si roke s predpaznikom ter me pozvala:

— Sedaj je pa menda oče že prisel!

In res sva dobila v hiši priletljiva, kar je dober in lepo počne z nam. Brata pa sta osorna človeka in z materjo grdo ravnatata, da se ji slabši godi do deklam po drugih hišah. Nič ne reč

Požigalec.

FRANČOSKI DETEKTIVSKI-ROMAN.

Spisal Emile Gaboriau.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

107

(Nadaljevanje.)

Kako bi ga ne poznal? Dost jabolki mi je že pokradel, a jaz mu tega ne zanemarim posebno. Kljub vsemu je dobrodušen človek. Bil je v ječi v Sovterju.

- Da vam.
- Sedaj je pobegnil.
- Glejte ga tička.
- Mi ga moramo na vsak način najti. Spustili so grožnike na njegov sled. Ali mislite, da ga bodo ujeli?

Mihail se je pričel smejati.

Nikdar, — je rekel. — Trumence se bo zapotil v Oleron, kjer ima svoje prijatelje. Orožniki bodo zman letali za njim.

Folgart je prijetiški potrepl Mihailo pa ramevu ter rekel:

— Vi bi ga pa ujeli, če bi hoteli! Ne glejte tako jezno name. Mi nočemo, da bi ga aretilir, Jaz hočem le, da mu izročite neko pismo ter prinesete nazaj njegov odgovor.

— Če je to vse, potem sem vaš mož. Dajte mi toliko časa, da zamenjam obleke ter obvestim očeta in takoj bom odšel.

Na ta način se je pričel gospod Folgart pripravljati za bodočo akcijo z vsemi sredstvi, katero mu je dajala na razpolago njegova nadarjenost in bistromnost.

Kot generalni mu predvečer bitke se je tudi njemu posrečilo obvladati svoja čestva ter kazati zaupanje, katerega ni sam občutil. Nobena poteca na njegovem obrazu ni izdajala velike bojazni, vsled katere skoro ni mogel spati.

Vsak drugi krog njega je bil obupan ter izgubil slahrno upade.

Hija Šandoreja, nekoč polna življenja in veselja, je postala tihha in mraka kot grob.

Zadnja dva meseca sta napravila iz gospoda Šandoreja v resnici starega človeka. Njegova visoka postava se je sklonila in skrila. Hodil je že s težavo in njegovi roki sta se pričeli treseti.

Merkij de Boaskoran je bil prizadet celo še hujše. On, ki je pred par tedni izgledal še tako robosten in zdrav, je skoro propadel. Magloar je jedel in se manj spal. Postal je strašno suhi in že s težavo je govoril.

Kar se tiče markize, so usahnili v njej življenski viri. Čula je govoriti gospoda Magloarja, da bi bila Žaku varnost zagotovljena, če bi se posrečilo doseči novo preiskavo in preložitev obravnave. Njena krivda pa je bila, da ni prišlo do tega. Ta misel je bila zanjo smrt. Komaj je imela toliko moči, da je prišla vsaki dan in ječo, da vidi svojega sina.

Obe gospodičini Lavarand sta morali prenašati vse težkočo, ki se pojavijo ob takih prilikah. Izgledali sta kot dva duhova ter po pristih kot da je smrt v hiši.

Edimole Dionizija je kazala tem večjo eneržijo, etn večje so bile težkočo. Ona ni gojila nikakih pretiranih upanj.

— Jaz vam, da bo Žak obsojen, — je rekla gospodu Folgart. Rekla pa je tudi, da se loti obup le zločinev in da bi morala usode pelna napaka, vsed katere bo moral Žak najbrž trpeti, navdati navdati njegov prijatelj z ogorčenjem ter osvetježljnostjo.

Tako je bilo razpoloženje v hiši gospoda de Sandoreja.

Dočim sta odhajala njen starci ter markij de Boaskoran takoj malo ven kot le mogoče, se je ora pogosto kazala po mestu ter spravljala ženske iz "akovizane boljše družbe" v začudenje vsekodnečina, kako je sprejemala njih zlagane in hinavskie izraze sočutja. Bile je jasno, da je vzdržuje pokone le še neke vrste mrzlično razburjenje, ki je dajalo barvo njenim licem, blesk njenim očem ter trdnost njenemu glasu. V glavnem radi nje same je hotel gospod Folgart taj negotovosti.

Usodni čas se je pologoma bližal.

Kot je objavil Sejnbo, je že dospel v Sovter predsedujoči sodnik Domini.

Bil je eden onih mož, kajih značaj dela čast profesiji, poln do stojanstva, trden brez vsake okrutesti, a vendar mehkočuten. Ni imel druge vladarice kot pravico ter ni poznal druge ambicije kot to, da se ugetovi resnico.

Zasišal je Žaka kot je pač moral storiti. To zasišanje pa je bilo, kot ponavadi, le folmalnost, ki ni dovedla do ničesar.

Naslednji korak je obstajal v izbiri porote.

Porotniki so že pričeli prihajati iz vseh delov departmenta. Naslanili so se v hotelu de France, kjer so skupaj obedovali v veliki obednici, rezervirani izključno za njih porabo.

Popolnije jih je človek lahko videl, kako so šli na izpred.

Tudi gospod Gransier je dospel. Držal pa se je izključno le v svoji sobi v hotelu, kamor je prihajal Galpin vsaki dan ter se posvetoval z njim po par ur.

— Meni se zdi, — je rekel Mešinet zaupno proti gospodu Folgart, — da pripravljava velikansko obtožnico.

Dan pozneje je pogledala Dionizija v list ter čitala stučaje, ki bodo prišli na vrsto.

Ponedeljek: Sleparski bankerot, poneverba.

Torek: Umor, tativina.

Sreda: Detomor.

Četrtek: Požig in poskušen umor (zadeva de Boaskorana).

To je bil torek oni veliki dan za dobro prebivalstvo mesta Sovter, ko bo deležne velike predstave. Vsled tega je vsak posamezni napel vse svoje sile, da dobi vstopnico za ta dan. Ljudje, ki ponavadi niso govorili z Galpinom, so ga ustavljali na cesti ter ga pravili za vstopnice in konečno se je celo čulo o nezaslišanem dejstvu, da se je vstopnice javno pravljajo za denar.

Neka družina je imela dejanski nerazumljivi pogum, da je prisala markiju de Boaskoranu za tri vstopnice ter obljubila, da bo s svojim nastopom v dvorani prispevala k oproščenju obtožnico.

Sredi vse te zmešnjave pa je bilo mesto njenkrat presenečeno od nabiralne pole v prilog družin nesrečnih ognjegasev, ki sta poginili pri požaru v Valpinsonu.

Kdo je prišel na to misel? Gospod Seneschal je zman skušal najti roko, ki je radala ta udarec. Tajnost tega izdajalskega trika se je dobro ohranilo. To je bil grd trik, s pomočjo katerega se je na predvečer obravnave vzbudilo žalostne spomine in s tem tudi trpka sovraščava.

Ta človek Galpin je prizadet pri tem, — je mrzal dr. Sejnbo ter skrjal pri teh zobni. — Če mislim, da ho končno konča vendar zmagoščen. — Zakaj bi ne Guðar nekoliko preje pričel s svojim eksperimentom?

Gudar, čeprav je zagotovil vsekemu brezvomen uspeh, je vendar prosil za nadaljni čas. Razoryožiti nezaupanje idiota kot je bil Kokolej, ni bilo delo enega tedna. Izjavil je, da bo orez dvoma vse uničil, če se bo prenagli.

V drugačnem pa se ni pripetilo ničesar novega.

Zdravje grofa Klodijez se je izboljšalo.

Agent v Jersey je brzojavil, da je na sledu one deklina Suky. Rekel je, da jo bo gotovo našel, da pa ne ve kedaj.

Mihail pa je zman pregledal celo okraj ter tudi Oleron. Nikdo mu ni mogel dati niti najmanjše vesti o Trumencu.

Vsled tega se je na dan, ko so se pricelle porote obravnove, vršila seja, katere so se vdeležili vsi prijatelji Žaka. Na tej seji je bilo sklenjeno, da ne bo njegov zagovornik omenil imena grofice Klodijez, in da bo tudi v slučaju, da bi grof pričal proti Žaku, vstrial pri načrtu obrambe, katerega je predlagal gospod Folgart.

Prilike za uspeh pa so se žalibog manjše od ure do ure. Porota je bila izvanredno stroga, kar ponavadi ni bila. Bankerotnik je bil obsojen na dvačet let težkega dela. Mož, ki je bil obtožen umora, ni mogel dobiti niti "olajševalnih okoliščin" ter je bil obsojen na smrt.

To je bilo v sredo.

Sklenjeno je bilo, da bodo de Šandore, marki in markiza de Boaskoran prisostvovali obravnavi. Hoteli so pripraniti Dioniziji stražno razburjenje, zvezzano s tem. Ona pa je izjavila, da bo šla v takem slučaju sama na sodišče in vkloniti so se morali njeni volji.

Gospoda Magloarja in Folgata sta preživel zadnji večer v družbi Žaka, da določita vse posameznosti ter se dogovorita glede gotovih odgovorov, katera naj bi se dalo.

(Dalje prihodnjih.)

V mreži logike.

Vladimir Azov.

Ljudmila Aleksandrovna je skočila s postelje ob osmih zjutraj.

Svoje jutranje prebujenje označujemo namreč vselej s temile variacijami: Če smo se zbudili zjutraj ob desetih, pravimo.

Danes sem se zbudil ob desetih —

Če šele ob dvanajstih, rekamo: — Vstal sem ob dvanajstih.

Če ob devetih, pa:

Dvignil sem se ob devetih.

Toda če se prebudem že ob osmih, rekamo gotovo:

— Skočil sem —

Pa četudi se godi to še toli posopeč, že zavamo, sa brez konec raztezamo in godrnjamo — to je vseeno, moramo se izražati:

— Poskočil sem ob osmih!

Tako torek je tudi Ljudmila Aleksandrovna skočila s svoje postelje kar tako, brez vzkoka, nego da ima danes opraviti veliko množico raznih opravil: kupiti mora potni kovček, preskrbeti si ležišče v spalnem vozlu, iti k modistki, Ampak zakaj k modistki, ko je najbliže v lekarno? Toda čemu začenjam z najbljžim, ko je mogoče začeti z najoddaljnješim?

Medtem je dobila migreno in trenotek je legla, da se odpove.

— Recimo, da pojdem v lekarno. Recimo! A zakaj? Zakaj na grem ravno v lekarno najprej?

Mrzel pot ji je stopil na čelo. Čutila je, da ne najde izhoda in pogine.

— 553 — in 54! Za Boga, gozdnična, hitro... 553, 54!

— Slišim! — je odmeval odgovor.

— Vjeročka! Dragica! Zgodila se mi je strašna nesreča! — je začakala tresičem se glasom Ljudmila Aleksandrovna. — Razume, strašna nesreča! Moram k šivilji, po korset, v lekarno in po kovček...

— Če moraš, pa pojdi! — se je odzval obupno miren glas.

— Kaj naj torek storim? S čem naj začнем? Za Boga, svetuj mi! Ti imas iz daljave lepih pregled!

— To se razume, da pojdeš predvsem po kovček! — se je glasil nagli in odločni odgovor.

— Po kovček? — se je začudila Ljudmila Aleksandrovna. — A zakaj ne v lekarno, ko je vendar tja najbliže?

— E, pustimo lekarno! Čemu ti je treba?

— Dobro torek, a zakaj ne najprej po korset? Tja je najbolje in ali bi ne bilo najbolje, začeti z drugega konca?

— Ali, pusti tudi korset! Kajpak! Čemu pa potrebuješ korset?

— Toda vendar... — bilo bi vendar najprimernejše...

— Kajpa še! Pusti korset, kjer je in pojdji po kovček!

— Misliš? — je vprašala plašna Ljudmila Aleksandrovna.

— No, to se razume. To je jasno, kakor da je dvakrat dve štiri. Poidi po kovček!

Ljudmila Aleksandrovna se je oddahnila, se nasmlhnila ter se začela urno in veselo oblačiti.

— Kako dobro je, če imaš človek prijateljico, s katero se more posvetovati! Bila sem kakor brez glave! Zdaj, ko vem, da je treba taj najprej po kovček, pa je vse lahko, pripristo in jasno! Posvetovati se, to je zelo koristno...

Naglo se je oblekla in se odprala — k modistki po klobuk.

ADVERTISEMENTS.

HAMBURG

Direktna vožnja z čudovitimi novimi "O" parniki. Potovanje za vse kraje Evrope.

ORBITA	13 maja; 24 junija; 5 avgusta
VESTRIS	20 maja
CITY OF VALENCIA	25 maja — Naučnost v Hamburg.
ORDPESA	27 maja; 8 julija; 12 avgusta
OLYMPIC	13 maja — Cherbourg
HUDSON	13 maja — Cherbourg
ROTTERDAM	13 maja — Bremen
CARONIA	13 maja — Cherbourg
ANDANIA	13 maja — Cherbourg
MAURETANIA	16 maja — Cherbourg
MONGOLIA	17 maja — Hamburg
MAJESTIC	20 maja — Boulogne
RYNDAM	20 maja — Cherbourg
AMERICA	20 maja — Trst
PRES. WILSON	20 maja — Trst

Zapite kabino. Nobenih posebnih pristojbin.

ROYAL MAIL STEAM PACKET COMPANY

SANDERSON & SON INC. AGENTS

26 Broadway New York